

Przed szkolak

NUMER 42

LUTY 2025

Redakcja i opracowanie graficzne: Małgorzata Szewczak

I miejsce w kategorii “Przedszkole Roku” w powiecie wołomińskim oraz I miejsce w kategorii “Przedszkole Roku” w województwie mazowieckim – jako jedyna placówka na całym Mazowszu!

To wyjątkowe wyróżnienie jest dowodem na to, że razem tworzymy miejsce pełne ciepła, radości i wszechstronnego rozwoju dzieci.

Serdecznie dziękuję Rodzicom za zaufanie, wsparcie i zaangażowanie, a także całemu zespołowi przedszkola za codzienną troskę, pasję i profesjonalizm. Ten sukces to efekt naszej wspólnej pracy! Razem możemy osiągnąć jeszcze więcej! Dziękuję i cieszę się, że jesteście z nami!

Jestem pełna nadziei, że nowe miejsce jeszcze bardziej doda nam inspiracji oraz zmotywuje nas do wspólnej pracy na rzecz dzieci.

Beata Krajewska
Dyrektor Przedszkola

Kto rozświecła “Leśny Zakątek”?

Małgorzata Szewczak

W Przedszkolu “Leśny Zakątek” panuje atmosfera radości i ekscytacji, bowiem w tym roku swoje pierwsze kroki w przedszkolnym świecie stawia grupa trzyletnich “Diamencików”. Te pełne energii, ciekawe świata maluchy już od pierwszych dni pokazują, jak bardzo potrafią rozświecić każdy kąt tej niezwyklej placówki.

Pamiętacie te pierwsze chwile? Dla wielu z nich były nie lada wyzwaniem – nowe miejsce, twarze i rytuały to sporo jak na malutkie serduszka. Dla wielu maluchów “Leśny Zakątek” był nowym, nieznanym światem. Początkowe rozstania z rodzicami bywały trudne, ale z każdym dniem widzieliśmy, jak dzieci nabierają odwagi i uczą się ufać nam – swoim nauczycielom i nowym kolegom i koleżankom.

Diamenty – to najtwardsze skarby Ziemi! Podobnie jak te niezwykle kamienie, małe Diamenciki w “Leśnym Zakątku” rozwijają się, rosną i pokonują codzienne wyzwania. To prawdziwi mali odkrywcy, a każdy dzień to prawdziwy festiwal emocji i kreatywności, który przynosi nowe doświadczenia. Ich pytania i entuzjazm pokazują, że drzemią w nich prawdziwe pokłady ciekawości!

Każdy mały skarb łśni swoim własnym blaskiem, ale razem tworzą błyszczącą, niepowtarzalną całość. Już teraz, obserwując Diamenciki, widzimy, jak tworzy się prawdziwa wspólnota – pełna życzliwości, wzajemnego wsparcia i uśmiechów. Maluchy uczą się współpracy i dzielenia, co nie jest łatwe w tym wieku, ale z dnia na dzień stają się coraz bardziej otwarte na siebie nawzajem.

To właśnie drobne codzienne osiągnięcia naszych Diamencików są dla nas największym źródłem satysfakcji. Kiedy widzimy, jak dziecko po raz pierwszy samodzielnie założy buty, zaśpiewa nową piosenkę czy zbuduje wieżę z klocków wyższą od siebie – czujemy dumę. A kiedy widzimy, jak przytulają się do siebie na znak przeprosin albo wspólnie śmieją się podczas zabawy – wiemy, że wychowujemy nie tylko mądrych, ale i dobrych ludzi.

Jednym z najważniejszych wydarzeń w pierwszych tygodniach przygody Diamencików była niezwykle uroczystość Pasowania na Przedszkolaka. To wyjątkowe święto stało się okazją do wspólnego świętowania, radości i wzruszeń. Dzieci ubrane w odświętne stroje, z dumą prezentowały...

swoje talenty artystyczne, w asyście starszych kolegów z grupy Jagódki.

Kulminacyjnym momentem było uroczyste pasowanie, podczas którego każde dziecko zostało przyjęte do grona przedszkolaków. Pani Dyrektor z ogromną serdecznością dotykała ramienia każdego malucha symbolicznym wielkim ołówkiem, wypowiadając słowa: “Pasuję Cię na Przedszkolaka”. Dla dzieci był to moment wielkiej dumy, a dla rodziców niejednokrotnie chwila wzruszenia, kiedy na twarzach swoich pociech widzieli radość i poczucie przynależności. Po uroczystości na wszystkich czekał słodki poczęstunek, który okazał się prawdziwą uczcą. W trakcie uczty wydarzyło się coś naprawdę wyjątkowego! Do sali wszedł niezwykle gość – Święty Mikołaj, z workiem pełnym drobnych upominków, który przywitał się serdecznie z każdym maluchem. Dzieci były zachwycone, a w ich oczach pojawiły się iskierki radości i zdumienia.

Trudno uwierzyć, że nasza wspólna przygoda z Diamencikami trwa już kilka miesięcy! W tym czasie dzieci przeszły prawdziwą metamorfozę, a ich codzienne postępy napełniają nas wszystkich dumą i radością.

Z niecierpliwością czekamy na kolejne miesiące pełne śmiechu, nauki i wspólnego odkrywania. Nasze Diamenciki dopiero zaczynają swoją drogę, ale już teraz widać, jak bardzo są wyjątkowe. Przed nimi jeszcze wiele fascynujących chwil, a my, jako ich przewodnicy, czujemy się zaszczyceni, że możemy być częścią ich pierwszych wielkich kroków.

Drodzy Rodzice, nie byłoby tego wszystkiego bez Waszej obecności i wsparcia. Wasza miłość i zaufanie są dla dzieci fundamentem, na którym możemy budować ich pewność siebie i otwartość na świat. Dziękujemy, że jesteście częścią tej niesamowitej przygody.

Pracowite Mróweczki

Ewa Modelewska & Patrycja Szymańska

Wrzesień dla grupy Mrówki rozpoczął się od wielu zmian. Największą z nich było znalezienie się w nowym mrowisku w "Leśnym Zakątku". Pojawiła się nowa wychowawczyni, a wraz z nią zamieszkało tam również kilka nowych, młodszych mrówek.

Chociaż początki nie były łatwe, z czasem przyzwyczailiśmy się do nowych warunków. Dzieci powoli poznawały się i zaprzyjaźniły, a nową Panią polubiły. W tym miesiącu miała miejsce pierwsza ważna uroczystość – pasowanie nowych przedszkolaków. Pani dyrektor pojawiła się w przedszkolu z tajemniczym przedmiotem – wielką kredką, która spoczęła na ramieniu każdego trzylatka i sprawiła, że dołączył on do Leśnozakątkowego grona. Ten dzień był pełen wrażeń: dzieci bawiły się wspólnie na dmuchańcach i jadły pyszny tort.

Od samego początku był to czas bardzo pracowity. Pod koniec września hucznie rozpoczął się projekt edukacyjny: "... więc Koziołek – mądra głowa – błąka się po całym świecie, żeby dojść do Pacanowa...". Dzieci odwiedziły oddział przedszkola przy ulicy Prusa, gdzie podczas wspólnej zabawy w ogrodzie podróżowali po świecie. Od tamtej pory przedszkolaki poznały faunę, florę, historię i kulturę Europy, Azji i Australii. Przed nami jeszcze wiele ciekawych podróży...

Jednak na tym praca mróweczek się nie kończy. Dołączyły one do dwóch innych projektów edukacyjnych: Sensosmyki oraz Feluś, Gucio i Pani Monia w świecie emocji. Podczas realizacji pierwszego z nich dzieci uczestniczą w różnorodnych zabawach sensorycznych poznając przy tym otaczający ich świat. Natomiast drugi skupia się...

na poznawaniu emocji, jakie przeżywają przedszkolaki oraz na nauce zarządzania nimi. Mróweczki zaczęły również wykonywać zadania z innowacji pedagogicznej "One, two, three – cook with me!".

Nie tylko dzieci z grupy miały pracowity semestr. Dużym zaangażowaniem wykazali się rodzice. Dzięki nim mogliśmy spróbować przepysznych sałatek i soku, a nasz bal andrzejkowy zapamiętamy na długo.

Nasze przedszkolaki nie tracąc ani chwili nabierają nowych umiejętności. Codziennie uczą się samodzielności, współpracy w grupie oraz wielu ciekawych rzeczy o otaczającym je świecie.

„Kropeczkowe podróże przez świat z Koziołkiem Matołkiem”

Magda Ratyńska

„...więc koziołek, mądra głowa, błąka się po całym świecie, aby dojść do Pacanowa...”

To właśnie takim zabawnym fragmentem tekstu, zaczerpniętym z obrazkowych historii Kornela Makuszyńskiego, Kropeczki w każdym miesiącu rozpoczynają realizację kolejnych, niezwykle fascynujących zagadnień z tegorocznego autorskiego projektu edukacyjnego o tym samym tytule.

Podróże dookoła świata nie byłyby tak ciekawe, gdyby nie towarzyszyła im maszkotka Koziołek Matołek, którą Kropeczki otrzymały wraz z mapą podczas inauguracji projektu, która odbyła się w Dzień Przedszkolaka.

Swoją wędrówkę z walizką pełną niezapomnianych atrakcji rozpoczęliśmy od zgłębienia wiedzy na temat europejskich krajów. Piękne, holenderskie tulipany, duński Legoland, skandynawskie fiordy, grecka zorba, hiszpańskie flamenco czy też paryski pokaz mody to tylko niewielki fragment z Kropeczkowego pamiętnika wędrówek. Śródziemnomorskie krainy pożegnaliśmy z Biurem Podróży „Jagódka”, które zabrało nas w ostatnią, niezapomnianą podróż z Koziołkiem Matołkiem po Europie.

Następną wycieczką na jaką wybraliśmy się całą grupą była orientalna eskapada po Azji. Wspólne tworzenie chińskiego muru oraz smoka, jedzenie pączkami, poznanie indyjskich przypraw i zabawy w zaklinaczy węży okazały się dla Kropeczek niezapomnianym przeżyciem i sprawiły im wiele radości. Dodatkowym urozmaicheniem było zaangażowanie w realizację projektu rodziców, którzy włączyli się w organizację warsztatów kulinarnych, prezentując tajniki parzenia mandaryńskiej herbaty i robienia sushi.

Muśnięci azjatyckim słońcem wybraliśmy się w świątecznym nastroju do jeszcze cieplejszej Australii, w której powitali nas Aborygeni prezentujący swoje kropkowe malowidła. Kropeczki były zachwycone tworzeniem barwnej rafy koralowej, koncertem niczym z opery w Sydney, czy też kangurzymi skokami w workach. Najciekawszym wydarzeniem okazała się jednak wigilia na plaży, w której uczestniczyło całe przedszkole. Poznając australijskie zwyczaje i tradycje dzieci częstowały się owocami i odpoczywały pod palmami.

Na szczęście nie zdążyliśmy poparzyć się australijskim słońcem, ponieważ już za chwilę Koziołek Matołek zabrał nas w daleką i lodowatą podróż na Antarktydę. Wszystkie Kropeczki już dopytują kiedy odkryjemy kolejny punkt z naszej mapy i odwiedzimy kolejne zakątki świata.

Za nami co prawda mnóstwo przygód, ale przed nami prawdziwe i ekscytujące wyzwania. Jesteśmy pewne, że kolejne zagadnienia z naszego niezwykłego projektu rocznego spodobać się naszym uważnym podróżnikom. To dzięki niezwykłej ciekawości, kreatywności i odwadze Kropeczki mogą bez obaw przygotowywać plan kolejnych wypraw i poszukiwać odpowiedzi na nurtujące pytania.

„KTO PODRÓŻUJE TEN DWA RAZY ŻYJE”

H.CH. ANDERSEN

“Wróbelki lecą wysoko!”

Hanna Pióro

“Wróbelki”, to nazwa, która w sposób bardzo trafny określa charakter naszej grupy. Dzieci, jak wróbelki, które siedzą na gałązce, jedno cichutko czekają na pokarm w postaci wiedzy, zabawy, muzyki, literatury dziecięcej, wzorów zachowań. Inne ćwierkają głośno i próbują rządzić się swoimi prawami nie zważając na zasady, a jeszcze inne z opuszczonymi skrzydełkami czekają na pomoc i wsparcie, by móc podnieść skrzydła i wyruszyć w świat.

Nasze przedszkolaki rozwijają się różnym tempie. Rozwój dziecka, to wzajemnie powiązane i przeplatające się ze sobą sfery rozwoju fizycznego, społecznego, emocjonalnego i poznawczego. Aby ten przebiegał prawidłowo należy go wspierać stosując różne działania dostosowane do poziomu każdego dziecka.

Umiejętności w zakresie sfery fizycznej we Wróbelkach rozwijamy ucząc dzieci samodzielności w czynnościach samoobsługowych. Rozwój fizyczny wspieramy poprzez prowadzenie zabaw ruchowych, ćwiczeń gimnastycznych, zabaw rytmicznych, naukę tańca towarzyskiego, czy gimnastykę prowadzoną przez Pana Roberta.

Relacje społeczne kształtujemy, zachęcając do współpracy z rówieśnikami, wspólnych zabaw, wdrażamy zasady kulturalnego zachowania się w różnych sytuacjach, wspólnie opracowaliśmy Kodeks Przedszkolaka. Uświadamiamy, które zachowania są dobre, a które złe. Uczymy dzieci kontrolować emocje, panować nad nimi, nazywać uczucia. Mówimy i tłumaczymy co jest dobre, a co złe.

No i wreszcie sfera poznawcza. Do nauki...

wykorzystujemy wyobraźnię dziecka, jego pomysłowość, mądrość – podczas zajęć, zabaw, prac plastycznych, konstrukcyjnych itp. Rozwijamy kreatywność poprzez zabawy oparte na wyobraźni, fantazji np. różnorodne gry, tworzenie własnych scenek opartych na doświadczeniach dzieci, wspólnie tworzymy różnorodne opowieści, opowiadamy o swoich marzeniach. Poszerzamy słownictwo, by dzieci mogły swobodnie wypowiadać się w każdej sytuacji. W świat wartości wprowadzamy dzieci poprzez literaturę dziecięcą, wiersze, piosenki, opowiadania, organizowanie i uczestnictwo w uroczystościach przedszkolnych, wycieczki, warsztaty, spotkania z ludźmi różnych zawodów, teatr.

Będziemy robić wszystko by “Wróbelki” rozwinęły swoje skrzydła i pofrunęły na gałązkę zwaną “zerówką”, zdobywając przy tym mnóstwo wiedzy, radości i pięknych wspomnień!

„Rubinkowa Rodzina”

Sandra Jagielska

**„SAMOTNIE MOŻEMY ZROBIĆ
TAK NIEWIELE; RAZEM MOŻEMY
ZROBIĆ TAK WIELE.”**

HELLEN KELLER

Powyższy cytat doskonale oddaje istotę współpracy i jej ogromny potencjał. Chociaż indywidualne działania są ważne i potrzebne, prawdziwa siła tkwi we wspólnym zaangażowaniu. To właśnie razem możemy osiągać cele, które wydawały się poza zasięgiem, a czasem nawet niemożliwe do realizacji.

Współpraca między rodzicami a przedszkolem to coś znacznie więcej niż wymiana informacji czy wspólne planowanie wydarzeń. To solidny fundament, na którym budujemy poczucie bezpieczeństwa i stabilności dla dzieci. Kiedy rodzice i nauczyciele działają ramię w ramię, dzieci zyskują nie tylko stabilne wsparcie, ale także piękny wzór współpracy opartej na zaufaniu i zaangażowaniu.

Przykładem siły wspólnego działania jest tegoroczna współpraca z Rubinkowymi Rodzicami. Już na początku roku pokazali, że można na nich liczyć – to dzięki ich szybkiej zbiórce pojechaliśmy na ostatni spektakl „Koziołka Matołka” w Teatrze Guliwer. Tata Marysi zorganizował biegi przełajowe, Mama Michalinki wraz z psem zachwyciła nas podczas Dni Zwierząt, a inni rodzice zorganizowali stroje i gadżety na Dzień Australii i PRL.

Dzięki Waszemu wsparciu i gotowości do działania czujemy, że jesteśmy jedną wielką Rubinkową Rodziną. A o tym, ile radości przynoszą Wasze wizyty i działania w „Leśnym Zakątku”, najlepiej mówią same Rubinki. Widząc Wasze zaangażowanie, dzieci czują nie tylko radość, ale także dumę, kiedy mogą opowiadać o tym, co ich mama lub tata zro-

bili w przedszkolu.

Z fascynacją słuchałam wspomnień Aleksandra, który opowiadał, jak jego tata był Australijskim Mikołajem i jak wyjątkowo czuł się, gdy mógł usiąść na jego kolanach i się przytulić. Krzys do dziś wspomina niesamowite eksperymenty z mamą Michaliny, co doskonale pokazuje, jak wielki wpływ mają takie chwile na dzieci.

W rozmowie Rubinki stwierdziły, że najfajniej by było, gdyby rodzice byli w przedszkolu codziennie, choć szybko doszły do wniosku, że byłoby to niemożliwe – „Rodzice musieliby rzucić pracę, a wtedy nie zarobiliby na nową sofę” – zauważyła Ala.

Drodzy Rodzice, pocieszymy Was, że nie musicie się martwić o to co moglibyście zorganizować w przedszkolu, bo Rubinki już mają mnóstwo pomysłów! Julka zaproponowała, żeby rodzice zorganizowali konkurs na najlepsze bałwanki, Bruno chciałby, żeby jego tata poprowadził zajęcia z budowania, a Robert marzy o tym, żeby jego rodzice przynieśli kota do przedszkola. Natomiast Krzys na koniec stwierdził, że wszyscy rodzice powinni zrobić dla nich prezenty i ozdobić je w piękne opakowania.

Pomysłowość Rubinków nie zna granic! A każde podjęte przez Was działania pokazują Rubinkom, że są ważni i że mogą liczyć na dorosłych, którzy razem dbają o ich dobro i poczucie bezpieczeństwa.

„Cytrynki w bajkowej Azji”

Martyna Oleśkiewicz

Naszą zerówkową grupę przedszkolną cechuje duża ciekawość świata. Chętnie podejmują nowe wyzwania i z ogromnym zaangażowaniem uczestniczą w proponowanych przez nauczycieli aktywnościach.

Cytrynki uwielbiają eksperymentować, doświadczać, tworzyć, myśleć kreatywnie oraz samodzielnie dążyć do rozwiązywania problemów. Cytrynki poszerzają swoje horyzonty i tak dzięki projektowi edukacyjnemu na rok szkolny 2024/2025 „... więc Koziołek – mądra głowa – błąka się po całym świecie, żeby dojść do Pacanowa...” przedszkolaki miały okazję rozbudzić swoją ciekawość podróżniczą. Poznać różnorodne kultury i zwyczaje, a także wykorzystać różne techniki artystyczne do stworzenia ciekawych prac plastycznych.

Z wielkim zaangażowaniem rodziców, jak i dzieci stworzyliśmy wspaniałą i bardzo radośny „Festiwal azjatycki” podsumowujący listopadową podróż Koziołka Matołka na latającym dywanie. Podczas festiwalu można było obejrzeć prezentację ukazującą świetną pracę oraz działania wszystkich przedszkolaków podczas „wizyty” w Azji. A zaśpiewana...

przez Cytrynki piosenka o „Bajkowej Azji” znakomicie wpisała się w klimat tamtej imprezy – cytując słowa jej refrenu: „W Azji cudnie jest i bajkowo, Azja bardzo niezwykła jest. W Azji pachnie tak odlatowo, w Azji jest mnóstwo tak pięknych miejsc”. Wszystkie dzieci miały okazję wziąć udział w warsztatach tanecznych, spróbować ciastek z wróżką, złożyć swoje origami, wykonać mały tatuaż lub napić się prawdziwej japońskiej herbaty. Prawdziwą atrakcją festiwalu okazał się taniec z ogromnym smokiem, który wywołał uśmiech na każdej dziecięcej buzi. Ach, co to było za widowisko...

Dzisiaj przed naszymi Cytrynkami kolejne wyzwania edukacyjne związane z przygotowaniem się do podjęcia nauki w szkole podstawowej. Szczególną uwagę poświęcimy na rozwijanie umiejętności czytania i pisanie, a także rozwijanie kompetencji matematycznych. A już za chwilę przed nami, najbardziej ekscytujące wydarzenie przedwiośnia... przeprowadzka do nowego budynku przedszkola! Gdzie nasze „Cytrynki – Motylki” jeszcze bardziej będą mogły rozwinąć swoje skrzydełka... i to nie tylko na placu zabaw, ale w zupełnie nowej przestrzeni!

Misja: SZKOŁA! Czy Jagódki są na nią gotowe?

Aleksandra Sałańska

Grupę Jagódki tworzą fantastyczne przedszkolaki, które w tym roku przygotowują się do ważnej zmiany w swoim życiu – pójścia do szkoły. To czas pełen radości, ciekawości oraz nowych wyzwań, a Jagódki z radością stawiają im czoła.

Codziennie w naszej grupie odbywają się zajęcia, które rozwijają dziecięce umiejętności i pasję. Dzieci poznają litery, uczą się pisać i czytać – krok po kroku stają się coraz bardziej samodzielne w odkrywaniu tajemnic języka. Często z entuzjazmem chwytają za kredki i pisaki, by ćwiczyć swoje umiejętności. Każdy dzień to nowa okazja do nauki i zabawy w jednym.

PRZEDSZKOLAK

Jagódki to także prawdziwi sportowcy! Zajęcia ruchowe to dla nich świetna zabawa. Zawsze chętnie biorą udział w grach i zabawach sportowych, rozwijając swoją sprawność fizyczną. Niezależnie od pogody, znajdują czas na aktywność na świeżym powietrzu, gdzie mogą wykazać się swoją energią i zapałem do ruchu.

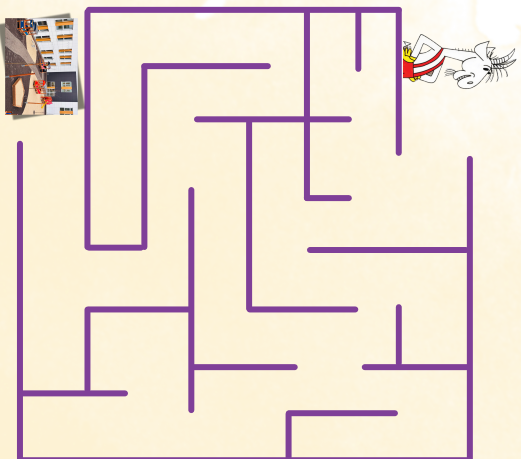
Oprócz nauki i sportu, Jagódki uwielbiają także występować. Chętnie biorą udział w przedstawieniach teatralnych, które przygotowujemy wspólnie w grupie. Dzięki temu rozwijają swoją wyobraźnię, uczą się współpracy i zdobywają pewność siebie. Każde wystąpienie to dla nich ogromna frajda i radość z bycia na scenie.

Jako wychowawca, dołączyłam do grupy Jagódek w tym roku. Od pierwszego dnia zostałam ciepło przyjęta przez dzieci, które są pełne entuzjazmu i gotowe do współpracy. To dla mnie ogromna przyjemność być częścią tej wspaniałej grupy i towarzyszyć dzieciom w ich przedszkolnym życiu.

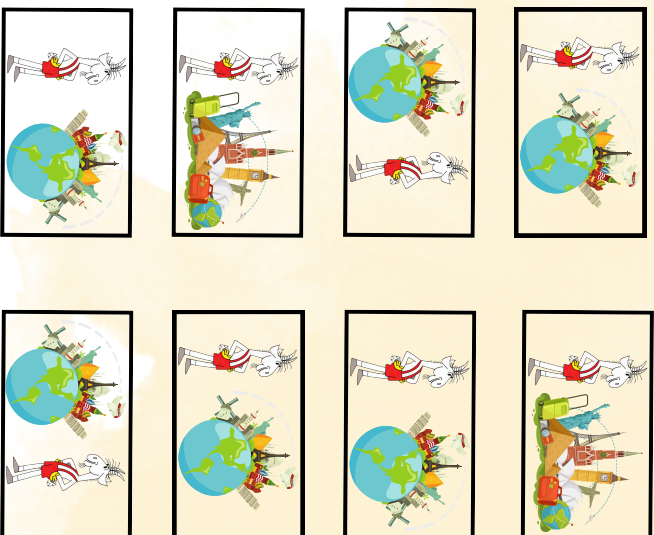
Jagódki to grupa pełna energii, ciekawości świata i zapału do nauki. Z niecierpliwością czekamy na wszystkie wyzwania, jakie staną na naszej drodze przed usłyszeniem pierwszego szkolnego dzwonka. Jesteśmy pewni, że nasze Jagódki będą gotowe na ten wielki krok!

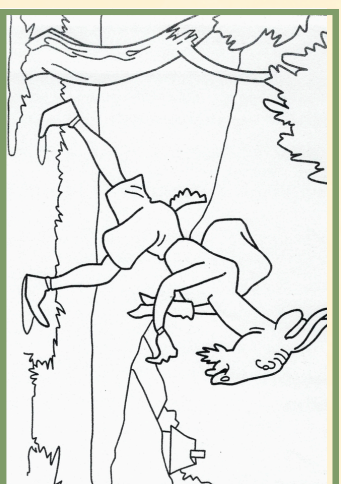
Pomóż Koziołkowi dotrzeć
do naszego nowego
budynku przedszkola.

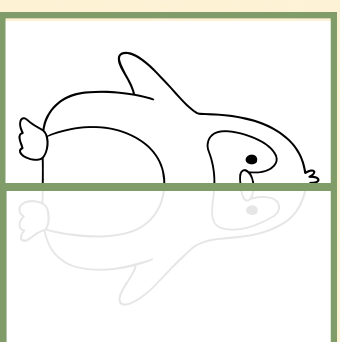
Połącz linią takie same obrazki.

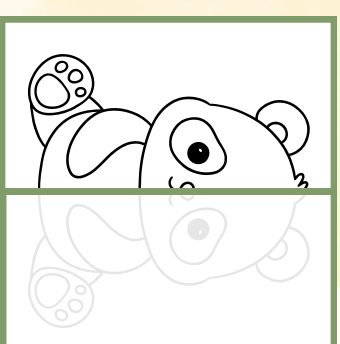
Pokoloruj Koziołka
i jego przyjaciół z różnych stron świata.

Koziołek Matołek

Koziołek

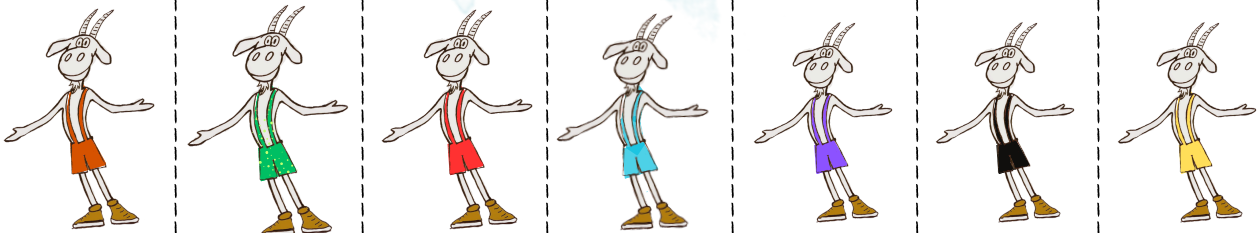
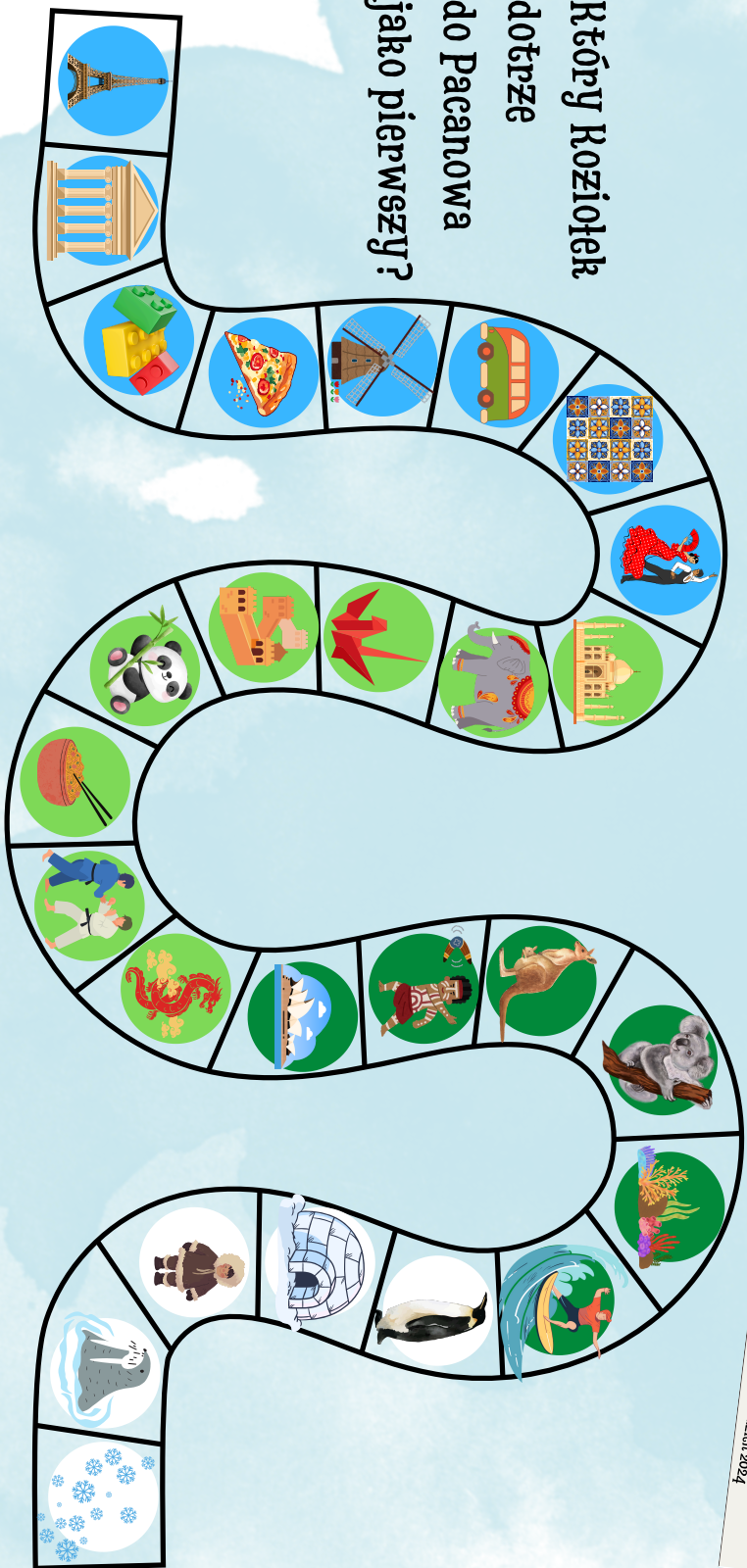

Kiciuś

Kiciuś

Który Roziołek dotrże do Pacanowa jako pierwszy?

Παράν

"Legalny sposób na uzależnienie (i świetną zabawę) – planszówki!"

Katarzyna Maranowska

W dzisiejszych czasach dzieci spędzają dużo czasu przed telewizorem, komputerem lub konsolą do gier. Czy to jest dobre dla nich? Czy dzieci powinny spędzać tyle czasu przed ekranem? To pytanie, które często zadają sobie rodzice. Postaramy się odpowiedzieć na to pytanie, biorąc pod uwagę zarówno aspekty zdrowotne, jak i edukacyjne. W świecie, w którym technologia odgrywa coraz większą rolę, rodzinne planszówki stanowią zdrową alternatywę dla ekranów. To czas, kiedy można odłączyć się od smartfonów, tabletów i telewizora, aby skupić się na interakcji z rodziną. Planszówki promują bezpośredni kontakt międzyludzki i relacje twarzą w twarz.

Gry planszowe oferują nie tylko rozrywkę, ale także edukację. W zależności od wyboru gry, można rozwijać różne umiejętności, takie jak logiczne myślenie, rozwiązywanie problemów, matematyka czy strategia.

Gry planszowe wymagają logicznego myślenia i strategii. Dzieci muszą planować swoje ruchy, przewidywać konsekwencje i podejmować decyzje na podstawie dostępnych informacji. To rozwija umiejętność rozwiązywania problemów i myślenia przyczynowo-skutkowego. Planszówki stymulują umysł i uczą myślenia w sposób kreatywny i analityczny. Dla dzieci to świetny sposób na naukę poprzez zabawę. Gry planszowe uczą dzieci współpracy. Wspólna rozgrywka wymaga komunikacji, negocjacji i podejmowania decyzji w grupie.

Podczas gry planszowej uczestnicy muszą komunikować się, negocjować i podejmować decyzje wspólnie. To doskonała okazja do rozwijania umiejętności społecznych, takich jak empatia, słuchanie, wyrażanie własnych myśli i respektowanie zdania innych. Planszówki uczą również zasad fair play i radzenia sobie z porażką. Podczas gry planszowej dzieci muszą skupić się na planszy, śledzić ruchy innych graczy i reagować na zmieniającą się sytuację. To rozwija umiejętność koncentracji i spostrzegawczość, co może przekładać się na lepsze wyniki w nauce.

Gry planszowe uczą dzieci zarządzania emocjami, zwłaszcza w sytuacjach, gdy nie odnoszą sukcesów lub muszą radzić sobie z porażką. Dzieci uczą się kontrolować swoje reakcje, radzić sobie z frustracją i cieszyć się z sukcesów innych graczy. Planszówki wymagają czasu i cierpliwości. Dzieci uczą się czekać na swoją kolej, planować swoje działania i nie poddawać się w trudnych sytuacjach. To rozwija wytrwałość i cierpliwość, które są ważne w życiu codziennym.

Wiele gier planszowych zachęca do kreatywnego myślenia i rozwiązywania problemów. Gracze muszą strategizować, podejmować decyzje i adaptować się do zmieniających się sytuacji. Niektóre gry pozwalają nawet na tworzenie własnych historii i światów, co rozwija wyobraźnię i kreatywność. Są też gry planszowe, które mają elementy artystyczne, takie jak rysowanie, malowanie lub tworzenie własnych plansz. Dzieci mogą rozwijać swoje umiejętności artystyczne i wyrażać swoją kreatywność poprzez tworzenie własnych elementów gry.

Rodzinne gry planszowe to doskonała okazja do wspólnego spędzania czasu. W trakcie rozgrywki każdy członek rodziny może aktywnie uczestniczyć i włączyć się do interakcji. To czas, gdy nie tylko rywalizujemy, ale również rozmawiamy, śmiejemy się i dzielimy emocjami. Planszówki tworzą wspólne wspomnienia i budują więzi między pokoleniami.

Podsumowując rodzinne planszówki to więcej niż tylko zabawa – to inwestycja w relacje rodzinne, rozwijanie umiejętności i odłączenie się od ekranów. To czas, który można spędzić aktywnie i wartościowo. Dlatego warto sięgnąć po planszówki i zanurzyć się w świecie rozrywki, która jednocześnie tworzy wspomnienia i rozwija nasze umysły. Korzyści płynące z gry są nieocenione, a każdy wieczór spędzony przy planszówce staje się wyjątkową przygodą pełną emocji i nauki. Dlatego nie wahajmy się sięgnąć po planszówki, aby rozpocząć swoją własną rodzinną przygodę. To inwestycja, która przynosi nie tylko rozrywkę, ale także wartości edukacyjne i społeczne.

Jak pomóc dziecku opanować wybuchy złości?

Janina Słomczewska

Wybuchy złości u dzieci w wieku przedszkolnym są naturalnym elementem rozwoju emocjonalnego. Maluchy dopiero uczą się rozpoznawać, nazywać i regulować swoje emocje. Frustracja i gwałtowne reakcje dziecka są tego dowodem. To rodzice odgrywają kluczową rolę w procesie nauki radzenia sobie z trudnymi emocjami.

Oto kilka praktycznych wskazówek:

1

Rozpoznawanie emocji dziecka.

Pierwszym krokiem w pomocy dziecku jest ZROZUMIENIE, co stoi za jego wybuchami złości? Może być to frustracja, zmęczenie, głód lub trudności w komunikacji. Uważna, spokojna obserwacja, słuchanie dziecka, pozwalają zidentyfikować przyczyny jego zachowania. Używaj prostych pytań, takich jak "Złościł się, bo ktoś zabrał Ci zabawkę?", "Czy jesteś zmęczony?".

2

Modelowanie właściwych zachowań.

Dzieci uczą się przez naśladowanie. Jeśli rodzice radzą sobie z emocjami w spokojny sposób, dziecko będzie miało właśnie taki WZÓR DO NAŚLADOWANIA. To nie znaczy, że maluch nie będzie próbował reagować gwałtownie. Unikaj krzyku lub impulsywnych reakcji, nawet jeśli sytuacja jest dla Ciebie stresująca. Pokaż, jak można wyrazić swoje emocje prostymi i spokojnymi słowami, np. "Jest mi smutno, kiedy na mnie krzyczysz". "Ja również jestem zdenerwowany/a, bo miałem/am w pracy dużo trudnych spraw do rozwiązania".

3

Nauka nazywania emocji.

Ważnym elementem nauki samoregulacji przez dziecko jest umiejętność NAZYWANIA EMOCJI. Możesz mu pomóc, mówiąc: "Wyglądasz na smutnego", "Widzę, że jesteś zdenerwowany/a". Używanie opowiadań, obrazków czy gier o emocjach może być świetnym narzędziem edukacyjnym. Robimy to wtedy kiedy humor dziecka poprawił się.

4

Wprowadzenie technik relaksacyjnych.

TECHNIKI RELAKSACYJNE mogą pomóc dziecku w wyciszeniu się. Naucz malucha głębokiego, ale spokojnego oddychania kiedy czuje, że nie może sobie z czymś poradzić np. "Wdychajmy powietrze tak, jakbyśmy wdechali/ły kwiatki, a wydychamy jakbyśmy chcieli zdmuchnąć świeczkę". Można także zastosować metodę SPOKOJNEGO KĄCIKA - miejsce, gdzie dziecko może wyciszyć się i uspokoić a nie być odesłanym za karę.

5

Stawianie jasnych granic.

Wyjaśnij dziecku, jakie ZACHOWANIA są AKCEPTOWANE, a jakie nie są. Zamiast krytykować dziecko za złe zachowanie „Bo ty zawsze krzyczysz mi na złość”, warto skoncentrować się na wyjaśnieniu jakiego zachowania oczekujemy od niego i dlaczego, np. „Gdy rozmawiam przez telefon, nie zadawaj mi pytań. Muszę skupić się na rozmowie. Porozmawiamy, gdy skończę”.

6

Nagradzaj za pozytywne zachowanie.

POCHWAL dziecko za pozytywne zachowanie np. „Dziękuję, że czekałeś/aś cierpliwie na swoją kolej” lub „Jak dobrze, że odłożyłeś/aś zabawki na swoje miejsce”, „To było dobre zachowanie”.

7

Dostosowanie własnych oczekiwań do możliwości rozwojowych dziecka.

Wybuchy złości mogą wynikać też z nierealistycznych oczekiwań wobec dziecka. Pamiętaj, że przedszkolak nie ma jeszcze w pełni rozwiniętej SAMOKONTROLI. Bądź cierpliwy i daj dziecku czas na naukę tyle ile jej potrzebuje. Jeden uczy się szybciej bo lepiej rozumie, drugi uczy się wolniej bo... taki jest.

8

Unikanie eskalacji konfliktów.

Podczas wybuchu złości dziecka, zamiast reagować gniewem zrób wszystko, żeby ZACHOWAĆ SPOKÓJ. Powiedz: „Nie rozmawiamy, gdy jest w nas dużo emocji”, „Porozmawiamy o tym, później” i przekieruj uwagę dziecka na coś, co jest dla Was miłe. Unikaj długich zdań i wyjaśnień. Nawet my dorośli w trakcie wybuchu złości nie chcemy nikogo słuchać, dziecko skupione na swoim żalu też nie chce tego robić.

9

Wspieranie samodzielności dziecka.

Pozwól dziecku PODEJMOWAĆ PROSTE DECYZJE, które są adekwatne do jego wieku i nie wpływają na pozostałych członków rodziny np. „Dziś możesz założyć zieloną lub niebieską bluzkę”, ale w sklepie to Ty podejmujesz kluczowe decyzje. Wyjątkiem niech będzie „Zróbmy sobie niespodziankę i wybierzmy po jednej rzeczy innej niż zawsze” albo „Dziś to Ty wybierasz, które warzywo będziemy jeść na obiad a następnym razem robi to tata”. Dzieci, które czują, że mają na coś wpływ, są bardziej samodzielne i rzadziej wpadają we frustrację.

10

Budowanie bliskiej relacji.

Silna więź emocjonalna z rodzicem daje dziecku poczucie bezpieczeństwa, a to sprzyja lepszemu radzeniu sobie z emocjami. Codziennie musisz znaleźć czas na WSPÓLNĄ ZABAWĘ, ROZMOWĘ, choćby w drodze powrotnej z przedszkola lub w trakcie robienia zakupów np. „Czy odnajdziesz drogę do jabłek, a teraz zaprowadź mnie tam gdzie stoi mleko, odszukaj nasze ulubione bułeczki” itp. Kolejnym razem to dziecko niech zadaje Ci zagadki, czy pytania, a Ty je rozwiąż. Wszystko co robicie wspólnie, wzmacnia Waszą relację, zapobiega konfliktom i ułatwia ich rozwiązywanie.

Opanowanie wybuchów złości u dziecka to proces, który wymaga od rodziców cierpliwości, konsekwencji i zaangażowania emocjonalnego. Bądź więc kreatywny/a gdy jesteś z dzieckiem. Rozwój umiejętności emocjonalnych, budowanie bliskiej relacji oraz tworzenie bezpiecznego i przewidywalnego środowiska to klucz do sukcesu w wychowaniu.

Parę słów o prawidłowym oddychaniu u małego dziecka

Katarzyna Rusak

Oddychanie jest podstawowym procesem życiowym. Bez oddychania, nie da się żyć. Ale prawidłowe oddychanie, to jest już sztuka. U dziecka powinno być ono spokojne, głębokie. Prawidłowy tor oddechowy prowadzi przez nos. Dzięki temu właściwie kształtują się: pojemność i wydolność klatki piersiowej, poziom napięcia mięśniowego, postawa ciała, artykulacja i ogólna wydolność organizmu. Wszelkie niedomknięcia ust uznawane są za nieprawidłowe.

Nieprawidłowe oddychanie powoduje:

- niedostateczne dotlenienie organizmu – ograniczona pojemność płuc,
- częste infekcje górnych dróg oddechowych,
- wiotkość mięśni warg i policzków, spowodowaną ciągłym rozchyleniem ust,
- wady zgryzu,
- zaburzenia płynności mowy – niewłaściwe fazy oddechowe,
- wady wymowy np. seplenienie (najczęściej międzyzębowe), rotacyzm.

W przedszkolu każde zajęcia indywidualne oraz grupowe rozpoczynamy od ćwiczeń oddechowych i połykania.

Ćwiczenia oddechowe w domu wykonujemy:

- w przewietrzonym pomieszczeniu,
- przed jedzeniem lub 2–3 godziny po posiłku,
- systematycznie 2–3 razy dziennie przez kilka minut.

Ćwiczenia oddechowe są bardzo istotnym elementem terapii logopedycznej. Musimy jednak pamiętać, że najlepszą stymulacją rozwoju mowy jest uważna rozmowa z dzieckiem. Rozmawiamy z dziećmi jak najwięcej, koncentrując się na rozmowie i uważnie słuchając naszych rozmówców. Dajmy dzieciom szansę wypowiadania się. Dawajmy mu przykład swoją postawą. Prawidłowy oddech zaczyna się już w domu.

Znane dzieciom zabawy, bo pracujemy nimi na zajęciach, zachęcamy do kontynuacji w domu:

01.

Dmuchiwanie baniek mydlanych w konfiguracji:

- długo- krótko- długo,
- słabo- mocno- bardzo mocno,
- dmuchamy nosem.

02.

Wąchanie kwiatów, kolorowych mydełek i pustych opakowań po perfumach.

03.

Zawody statków z papieru - możemy zrobić małe stateczki, aby bawić się np. w wannie lub przy stole (z nakrętki, wykałaczki i papierka)

04.

Dmuchiwanie na zawieszone na nitkach elementy: baloniki, obrazki, piórka. Również staramy się różnicować siłę wydechu.

05.

„Kołysanie” misia.

Dziecko kładzie się na plecach na płaskiej powierzchni.

Na brzuchu kładziemy małą maskotkę. Zadaniem dziecka jest nabranie powietrza do brzucha (przepony) i wypuszczenie tak aby miś się kołysał.

06.

Dmuchiwanie na wiatraczki, w gwizdki, trąbki.

07.

Dmuchiwanie na świecę nosem.

08.

Przenosimy słomką małe rybki do „akwarium”. Pilnujemy oddechu torem nosowym.

Przykłady ćwiczeń słuchowo-językowych:

01.

Porównywanie długości słów

Dziecko porównuje pary słów, określając, które jest dłuższe, a które krótsze (np. „serce- serdak”, „rosa- rosół”, „kot- kotek”, „konto- kontynent”).

02.

Słuchanie bajek i opowiadań

Wspólne słuchanie bajek i opowiadań rozwija zdolność koncentracji oraz pomaga w budowaniu wyobraźni i umiejętności opowiadania.

03.

„Mistrz pamięci”

Ćwiczenie pamięci słuchowej, w którym dziecko powtarza ciąg słów w tej samej kolejności. Można zwiększać liczbę elementów w miarę rozwoju dziecka.

04.

Zgadnij, które słowo było powtórzone

Dziecko stara się wychwycić powtórzenie słowa w ciągu słów, np. [„okno- oko- drzwi-okno”].

05.

Wyszukiwanie przedmiotów na podstawie sylab

Dziecko wyszukuje przedmioty zaczynające się na daną sylabę lub głoskę (np. „ka-kanapa”, „fo- fotel”).

06.

Zgadywanie słów podzielonych na sylaby

Dziecko odgaduje wyraz, który został podzielony na sylaby, np. „pa-da”, „ba-lon”.

07.

Dzielenie słów na sylaby

Dziecko dzieli słowa na sylaby i liczy je, np. z pomocą przedmiotów takich jak klocki czy piłka.

08.

Wyszukiwanie głoski w wyrazach

Ćwiczenia polegające na wskazywaniu, w którym wyrazie pojawia się określona głoska, np. [„murek, rymy, maty”]- (gdzie znaj-duje się głoska [m]).

09.

Wskazywanie wyrazów

zaczynających się na daną głoskę

Dziecko wskazuje słowa, które zaczynają się na określoną głoskę (np. [„noga, Ola, auto”].

„Słyszeć nie znaczy słuchać, bo słuch jest zmysłem, a słuchanie sztuką”.

Denis Saint Pierre’a

Beata Talarek

Słyszeć oznacza jedynie odbierać dźwięki za pomocą zmysłu słuchu, podczas gdy słuchanie to coś więcej – to świadome skupienie na tym, co jest mówione, co pozwala zrozumieć, przemyśleć i reagować na komunikację. Słuchanie to umiejętność, którą trzeba rozwijać już od najmłodszych lat.

Stymulowanie wyższych funkcji słuchowych u dzieci – klucz do ich prawidłowego rozwoju językowego

Rozwój słuchu u dzieci jest ściśle związany z dojrzewaniem układu nerwowego oraz z odpowiednią stymulacją dźwiękową. Funkcje słuchowe są fundamentem umiejętności językowych, takich jak czytanie, pisanie czy mówienie. Wczesna interwencja w zakresie stymulowania tych funkcji może pomóc w zapobieganiu opóźnieniom rozwojowym i trudnościom w nauce, szczególnie w zakresie syntezowania i analizowania dźwięków, co jest podstawą prawidłowego przetwarzania informacji językowej.

Trudności w zakresie rozwoju funkcji słuchowych:

U dzieci mogą wystąpić różne trudności związane z rozwojem słuchu, które mają wpływ na umiejętności czytania, pisania, a także komunikacji. Do najczęstszych problemów należą:

- Trudności w syntezowaniu dźwięków (np. problem z łączeniem liter w dźwiękową całość).
- Mylenie wyrazów dźwiękopodobnych (np. „kura-góra”).
- Problemy z analizą i syntezą słuchową (dzielenie słów na sylaby, wyrazy na głoski).
- Trudności w pisaniu (mylenie liter podobnych, przestawianie liter w wyrazach).
- Problemy z mową, takie jak monotonia głosu, trudności w modulowaniu głosu czy niewłaściwe rozumienie intonacji.

Aby wspierać rozwój wyższych funkcji słuchowych, warto wprowadzać regularne ćwiczenia, które pomogą dziecku lepiej przetwarzać informacje dźwiękowe i poprawią jego umiejętności językowe.

Prawidłowy rozwój funkcji słuchowych jest fundamentem późniejszych umiejętności językowych, które są niezbędne do efektywnego przetwarzania informacji, czytania, pisania i komunikacji. Dzięki regularnym ćwiczeniom słuchowym i językowym, rodzice mogą wspierać rozwój swoich dzieci, zapobiegając trudnościom w nauce i pomagając w opanowaniu podstawowych umiejętności komunikacyjnych.

Warto pamiętać, że rozwój funkcji słuchowych jest procesem stopniowym, który wymaga cierpliwości i konsekwencji. Dzięki odpowiedniej stymulacji dzieci będą lepiej przygotowane do nauki, co przyniesie pozytywne efekty w dalszym życiu edukacyjnym.

Kto pomaga naszym dzieciom i dlaczego?

Michał Worotnicki

Czy wszystkie dzieci rozwijają się w tym samym tempie i osiągają kamienie milowe rozwoju w tym samym czasie? Oczywiście, że nie! Czy to źle? Nie! Oczywiście, że nie! Większość dzieci osiąga określone umiejętności w zbliżonym czasie, niektóre z nich potrzebują jednak do osiągnięcia ich pewnego wsparcia ze strony dorosłych – rodziców lub pedagogów z nimi pracującymi.

Komu możemy powiedzieć, że niepokoi nas coś w rozwoju naszej pociechy? Oczywiście wychowawcy w przedszkolu. Jest to osoba, w której towarzystwie (zdarza się to często) nasze dziecko przebywa najdłużej w ciągu doby. Wychowawca jest w stanie zaobserwować niepokojące symptomy u przedszkolaka. Dokonuje także dwa razy w ciągu roku Obserwacji pedagogicznej (w zerówce zwanej Diagnostyką gotowości szkolnej), która opisuje większość elementów funkcjonowania danego dziecka (np. umiejętności samoobsługowe, umiejętności w zakresie motoryki lub te związane z matematyką) i z którą zapoznaje rodziców. W ramach bieżącej Pomocy psychologiczno-pedagogicznej wychowawcy mogą również objąć wymagające tego dzieci dodatkowymi działaniami (np. zabawami wspierającymi rozwój emocjonalny lub umiejętności matematyczne).

Coraz częściej zdarza się, iż dziecko potrzebuje wsparcia, którego wychowawca z racji swojej roli w przedszkolu nie jest mu w stanie zaoferować. Może wówczas wykorzystać wsparcie jednego z pracujących w placówce specjalistów. Nasze przedszkole...

ma możliwość wykorzystania we wspieraniu przedszkolaków: pedagoga specjalnego, psychologa, logopedów oraz terapeutę Integracji Sensorycznej, w przypadku, gdy obserwacje nauczycieli oraz badania przesiewowe wykażą taką potrzebę. Zajęcia takie (podobnie, jak przy wsparciu udzielanym przez wychowawców) mogą być prowadzone z jednym dzieckiem lub z niewielką grupą.

Wszystkie wymienione formy wsparcia udzielane są na podstawie Rozporządzenia o pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach i szkołach z 2017 r.

Istnieje również inna dodatkowa forma wsparcia dla dzieci o nieharmonijnym przebiegu rozwoju. To Wczesne Wspomaganie Rozwoju Dziecka. Taka forma zajęć dostosowana do potrzeb naszego dziecka może być udzielona na podstawie odpowiedniej opinii wydanej przez Poradnię psychologiczno-pedagogiczną. WWRD zapewnia nieodpłatną specjalistyczną pomoc (np. psychologa, rehabilitanta, terapeuty SI) w wymiarze do 8 godz. zajęć w miesiącu. Zajęcia (w zależności od rejonu) prowadzone są zazwyczaj w miejscu innym niż przedszkole, do którego uczęszcza dziecko przez specjalistów określonych w Opinii. Co istotne we wczesnym wspomaganie nie obowiązuje rejonizacja i wsparcie może być udzielone w wybranej przez nas placówce (jeżeli posiada ona oczywiście wolne miejsca oraz odpowiednich do pracy z naszym dzieckiem specjalistów).

Z zajęć wczesnego wspomaganie mogą korzystać dzieci od urodzenia aż do 6 roku życia. Więcej informacji o tej formie wsparcia rodziny można znaleźć w Rozporządzeniu w sprawie organizowania wczesnego wspomaganie rozwoju dzieci z 2017 roku.

STRONA pełna wyzwań!

Łamigłówki dla dorosłych - Rodzicu, sprawdź swoją bystrość!

Przedszkolna zagadka Einsteina

Pewnego dnia w przedszkolu było sześciu rodziców, którzy mieli dzieci w różnych grupach: Mrówki, Jagódki, Cytrynki, Rubinki, Diamenciki, Kropeczki, Wróbelki. Każde z przeprowadzonych dzieci należy do innej grupy. Dodatkowo, rodzice i dzieci mają pewne ciekawe powiązania. Zgodnie z poniższymi wskazówkami, odpowiedz, na zebranie której grupy powinni udać się wskazani rodzice.

Wskazówki:

- 1.** Pani Nowicka ma córkę, która na pewno nie chodzi do grupy Mrówek ani Kropeczek.
- 2.** Pan Woźniak ma dwóch synów, obaj chodzą do grup, których nazwy kojarzą się z kamieniami szlachetnymi.
- 3.** Pani Wróblewska ma córkę, która należy do grupy, której nazwa związana jest ze zwierzętami.
- 4.** Pan Pawlik ma syna, który uczęszcza do grupy, w której nazwie nie ukryło się żadne zwierzę.
- 5.** Pan Makowski ma córkę, która nosi koszulkę grupową w kolorze fioletowym.
- 6.** Pani Zielińska ma córkę, której grupa słynie z pysznej lemoniady.

Nonogram, czyli obrazek logiczny

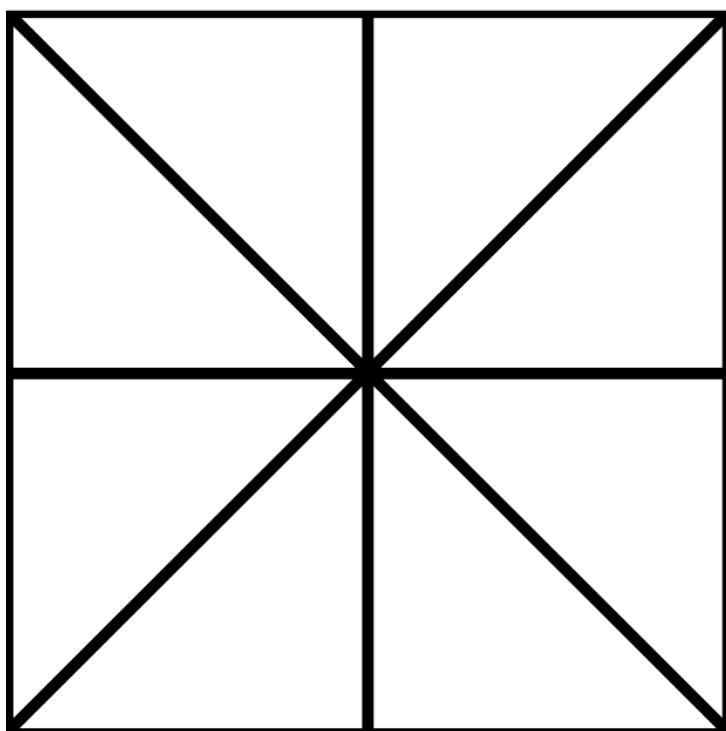
[illegible]

Nonogram to gra logiczna, w której celem jest odgadnięcie układu obrazka na planszy, poprzez odpowiednie zaznaczanie pól.

Z każdej strony planszy (zarówno dla wierszy, jak i kolumn) znajdują się liczby, które wskazują, ile ciągłych pól w danym wierszu lub kolumnie należy wypełnić. Liczby te reprezentują grupy wypełnionych pól, a ich kolejność oznacza, jak te grupy są rozmieszczone.

**Gra kończy się, gdy
wszystkie pola zostały
odpowiednio
zaznaczone, tworząc
spójny obrazek.**

Schowane trójkąty

Ile łącznie jest trójkątów na obrazku?

Quiz

- Ile obecnie jest grup w przedszkolu?
a) 1
b) 4
c) 7
- Jaką nazwę nosi Teatr Rodzicielski, który działa przy naszym Przedszkolu?
a) Teatr Pajęczych Pieśni
b) Teatr Pajęczych Opowieści
c) Teatr Leśnych Treści
- W którym roku zostało otwarte Publiczne Przedszkole nr 2 "Leśny Zakątek przy ul. B. Prusa 3/5"?
a) 1972
b) 1974
c) 1995
- Które imię występuje wśród pracowników przedszkola najczęściej?
a) Beata
b) Janina
c) Katarzyna

Sudoku

Celem gry jest wypełnienie wszystkich pustych komórek cyframi od 1 do 9 w taki sposób, aby każda cyfra występowała tylko raz w kolumnie (pionowo), w rzędzie (poziomo) i w bloku (3×3 komórki).

Powodzenia!

	8		7		9			2
	3	4		1			9	
			3		8			
		6	4	3		8		1
		1	2	7	6		4	
		3			1	2	5	6
				9			2	7
3	4		8	6	7	9		
	9		5		4			3

